

[Søren Olesen.]

lige Foretagender. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at der nu gives en Lempelse i disse Regler, og jeg synes, man kan sige, at den foreslaaede Maade er den letteste at overse. Ellers kunde det maaske siges, at det kunde have været rimeligt at tage Hensyn til de Forhold, jeg her har ført frem, og f. Eks. hæve de Grundbeløb, man er gaaet ud fra, hvis man kan sige det saadan, altsaa forlade det Grundlag, man havde fra Begyndelsen, den Indskudskapital, som Pengeinstitutterne havde, da den første Lov paa dette Omraade blev vedtaget. Men jeg mener, som sagt, at det, der her er foreslaaet, er den nemmeste Vej, og at det ogsaa kan hjælpe paa Forholdene.

Man kan ikke helt komme bort fra, at disse Lové ikke alene har modvirket Inflationen, saadan som det var Hensigten, men at de i nogle Henseender maaske har fremmet den. Pengeinstitutterne sagde jo en lang Tid nej til at modtage Penge, og naar Folk bliver forhindret i at faa deres Penge anbragt i Pengeinstitutterne og bliver ved at gaa med dem i Lommen, faar de uvilkaarlig en vis Lyst til at give dem ud, og jeg tror netop, vi skal forstaa, at det gælder om, at Folk faar Lejlighed til at anbringe deres Penge i Pengeinstitutter, og at disse ogsaa stilles frit, saadan at de igen kan anbringe Pengene dér, hvor de finder det forsvareligt. Paa den Maade bindes de ledige Penge for saa vidt ogsaa, og naar nu Banker og Sparekasser mener, de kan anbringe deres Penge paa forsvarlig Vis, saa betyder det jo netop, at de Penge, der her slippes løs, som man siger, ikke slippes løs i den Forstand, at de optræder ved at efterspørge Varer i stor Mængde, men at de netop bindes, maaske paa længere Sigt. Det gælder i hvert Fald særlig Sparekasserne, som jo næsten udelukkende anbringer deres Midler i langfristede Laan til Byggeri og lignende, som vi netop i Øjeblikket mener er meget nyttigt og gavnligt.

Jeg skal derfor anbefale de to foreliggende Forslag til Tingets velvillige Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg takker de Ordførere, der har givet Tilslutning til Principperne i Lovforslagene. Ogsaa jeg finder det naturligt — saaledes som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har bebudet —, at Lovforslagene kommer til Behandling i et Udvalg, hvor jeg selvfølgelig er villig til at drøfte baade Principper og Enkeltheder.

Det er rigtigt, som det nu er omtalt

nogle Gange, og som jeg ogsaa selv nævnte forleden, at hele Løsningen paa denne Pengebinding for Sparekassernes Vedkommende kun andrager 131 Mill. Kr., og for Bankernes Vedkommende kun er en Løsning af Bindingen fra 2270 til 1430 Mill. Kr., altsaa 840 Mill. Kr., ca. en lille Milliard tilsammen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup omtalte. Jeg skulde mene, uden at være særlig inde deri, at de Penge, der vil blive Brug for nu, naar Eengangsskatten skal betales, og efterhaanden som Bøder og Tilbagebetalinger af for store Ydelser fra den tyske Værnemagt skal erlægges, sikkert maa beslaglægge over det dobbelte af dette Tal, saa alene af den Grund er der noget, der taler til Fordel for dette. Det skal nok blive over et Par Milliarder, og derfor tror jeg ikke, der bliver store Udskejelser paa Pengevæsenets Omraade, dersom vi vedtager de to af mig her fremsatte Lovforslag.

I øvrigt er det mit Syn paa Sagen, at vi her i Danmark har en ganske ualmindelig god Bank- og Sparekasselov, og vi har en Bankinspektion og et Sparekassetilsyn, som har virket meget tilfredsstillende i de nu forløbne Aar. Vi har altsaa i høj Grad ved vor almindelige Bank- og Sparekasselov Føling med og Hold paa, at der ikke kommer de samme store Udskejelser og Ulykker, som kom frem efter forrige Krig. Disse midlertidige Foranstaltninger blev indført ved Loven af 8. Juli 1943, paa et Tidspunkt, da Forholdene bevirkede, at man ikke mente paa anden Maade at kunne imødegaa den ved Besættelsesmagtens Dispositioner over for Nationalbanken skabte Pengerigelighed. Det er jo dog et Tidsafsnit, som nu er afsluttet for det meste af et Par Aars Tid siden.

Jeg for mit Vedkommende vil gerne være med til i det kommende Udvalg at optage Drøftelser af det af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nævnte Spørgsmaal — det er et Spørgsmaal, der ikke er mig ukendt — om de smaa Sparekasser, hvis Indlaansmidler har passeret Minimumstallet af denne Million; det er et nyt Forhold, der er kommet til, og det vil derfor være naturligt, at vi taler om Spørgsmaalet. Men som det vist ogsaa er nævnt her i Dag, er disse to Lovforslag jo faktisk et Skridt i den rigtige Retning ogsaa paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen var inde paa, at man maaske kunde finde en anden Graduering, nogle andre Tal. Det ærede Medlem nævnte, at der kunde være Steder, hvor Befolkningen var taget til og der var blevet betydeligt større Om sætning i Pengeinstitutterne, som derfor